

Niepełnosprawność jest wśród nas, obok nas, w nas, jednak boimy się o niej mówić. Wszyscy boimy się integracji, powody są różne i nie omawiane stają się barierami, które trudno zburzyć. Robimy to powoli, drążąc jak kropla skałę, przemycając informacje jak zdarzenia. Komu jest najłatwiej? Telewizji, która poprzez dobór programów pokazuje różne trudne tematy - między innymi niepełnosprawność. Robi to na kilka sposobów: poprzez reportaże, dokumenty, filmy opowiadające historie ludzi z krwi i kości, mówiące o ich problemach radościach, smutkach. Niektóre z nich zapadają nam w pamięć na długi czas. Dla mnie jednym z takich filmów jest ?65 czerwonych róż? w reżyserii Nimishy Mukerji i Philipa Lyalla opowieść młodej dziewczyny cierpiącej na mukowiscydozę, jej walce o życie, przeszczep. Mimo że sam film kończy się optymistycznie, życiowy scenariusz nie kończy się happy endem. Eva Markvoort zmarła 28 marca 2010 roku.

Innym sposobem na integrację ?mimochodem? jest umieszczenie postaci osoby niepełnosprawnej w filmie lub serialu. Tego tematu nie można omówić, nie wspominając o serialu ?Dzień za dniem?. Rodzina Thatcherów, a zwłaszcza ich syn Charles ?Corky? byli obecni w naszych domach. Pokazywali codzienność rodziny żyjącej z osobą cierpiącą na zespół Down?a. Ich rozterki i troski są bliskie innym rodzinom. W Polsce temat ten porusza ?Klan?, gdzie poznajemy losy Maćka. Warto zauważyć, że aktorzy grający chłopców **Chris Burke i Piotr Semper**
sami cierpią na tę chorobę. Serial ?Klan? poruszał też problem choroby Alzheimera ? nestor rodu Lubaczów grany przez Zygmunta Kęstowicza zmagał się z tą chorobą.

W serialu ?Samo życie? Łukasz (Dariusz Wnuk) uległ wypadkowi w USA i mimo rehabilitacji w specjalistycznych klinikach nie odzyskał sprawności i przez większą część serialu poruszał się na wózku. Łukasz jest skomplikowaną postacią, mającą różne perypetie i widz czasem go lubi czasem ma ochotę ?utrzeć nosa". Jest to postać kolorowa, niestandardowa. Pod koniec serialu dzięki bardzo intensywnej rehabilitacji wstaje i chodzi o kulach. W jego historii wspierają go różni ludzie, którymi często pomiata i jest opryskliwy. Jego walka, wzloty i upadki to doskonały przykład jak trudno zaakceptować siebie.

?J.A.G Wojskowe biuro śledcze? to opowieść o wojskowych prawnikach. Większość z nas

śledzi losy komandora Harmonia Rabb Jr. I pułkownik Sarah MadkEnzie. Są mądrzy, piękni, ich życie zawodowe i prywatne to istny labirynt emocji, zakochani w sobie nie przyznają się do tego. Na tle tej niesamowitej pary rozkwita miłość między dziedziczką fortuny a żołnierzem adwokatem. Miłość piękna, romantyczna, zakończona ślubem. Mowa o poruczniku Badzie Robertsie i Harriet Sims. Ich małżeństwo, dzięki scenarzystom, przeżywa wzloty i upadki. Jesteśmy świadkami narodzin ich syna w pokoju admirała, poronienia, po którym oboje starają się dojść do siebie, każde w inny sposób. Wreszcie Bud podejmuje decyzję o wyruszeniu na misję. Tam, usiłując ratować dziecko, sam traci nogę na polu minowym. Odcinek ten kończy serię siódmą wielką czarną pustką. Na szczęście Bud przeżywa, ale musi nauczyć się żyć jako osoba niepełnosprawna w świecie, gdzie sprawność jest podstawą, często ratującą życie. Sytuacja Buda pokazuje, w jaki sposób ludzie reagują na niepełnosprawność. I tę sytuację można opisać z perspektywy każdego z bohaterów. Bud jest przerażony, nie chce przyjmować pomocy, rehabilitacji, boi się reakcji Harriet. Żona najpierw jest przerażona możliwą utratą męża, potem sama ma obawy i nie wie jak się zachować ? przez przypadek znajduje męża na podłodze, bez nogi. Ta sytuacja to katharsis, dzięki miłości i zrozumieniu głośno mówią swoje obawy, zwłaszcza Bud - to moment, kiedy wraca mu chęć do życia i postanawia walczyć dla siebie, Harriet i ich dziecka. Następuje jednak kolejny kryzys wynikający z braku akceptacji ojca, siebie jako mężczyzny i bólu rehabilitacji. To jednak nie koniec zmian w ich relacjach. Po powrocie do nowego domu, Bud dostaje sypialnię na dole, dla wygody, a w rzeczywistości czuje się odrzucony, wykluczony poza rodzinę, która mieszka na górze ? poza jego zasięgiem. I następuje kolejne oczyszczenie, wędrówka Budda po schodach, na jednej nodze, powoli schodek po schodku. Po powrocie z pracy Harriet szuka męża i odkrywa go w sypialni, ich sypialni. Mimo wielu obaw, tego dnia kochają się, poznając się na nowo, wzmacniając swój związek. W rodzinie żołnierz znajduje akceptację, zrozumienie i miłość, a w następnych odcinkach ponownie zostają rodzicami.

Serial pokazuje też, jak trudno współpracownikom znaleźć się w tej sytuacji. Kiedy Bud jest na krawędzi życia, pocieszają Harriet, a po powrocie Buda mówią, że może liczyć na wszelką pomoc. Jednak nikt nie wie, na jaką i co może zrobić. Na szczęście Bud jest genialnym searcherem i może pracować zdalnie. Po jakimś czasie tylko od czasu do czasu wspominana jest niepełnosprawność Buda. Jakby wszyscy o tym zapomnieli i o to chodzi. Jednak jest to bardzo trudne ? dla obu stron.

Opis historii Buda pełen jest nakładających się na siebie problemów. Scenarzyści pokazali skomplikowaną sytuację, gdzie poza niepełnosprawnością nakładają się także poprzednie problemy. Zostają rozwiązane, ale bohaterowie tak jak w życiu przechodzą wzloty i upadki. Wszystkim zainteresowanym polecam serial, zwłaszcza od siódmego sezonu.

Każdy z nas może stać się osobą niepełnosprawną, a nasza psychika jest tak skonstruowana, że w sytuacjach kryzysowych zachowuje się według znanych sobie schematów. A kto ich

dostarcza najwięcej jak nie TV? Z tego powodu to w niej niepełnosprawność nie może być tematem tabu i musi mieć różne oblicza, bo taka też jest w codziennym, naszym życiu...

c.d.n.

www.gazeta.pl
www.Tvn24.pl
www.fairwinds.cba.pl
www.onet.pl